

Annie M.G. Schmidt

Jip en Janneke 5

Met tekeningen van Fiep Westendorp

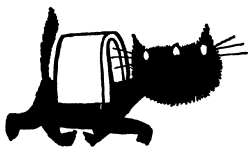


Amsterdam · Antwerpen
Em. Querido's Uitgeverij BV
2009

Inhoud

De trein van Jip	7
Roeiboot	11
Paasbrood	14
Eitjes uitbroeden	18
Teil	22
Jonge poesjes	26
Kindje van Siep	29
Blindemannetje	32
Eendje	35
Strand	40
Naar het circus	44
Pop mag varen	47
Verrekijker	50
Gymnastiek	54
Brandnetels	57
Waterpistool	60
Poppejans is liever	64
Legpuzzel	68
IJs eten	71
Vogeltje	75
Prikkeldraad	79
Poppenwas	83
Nieuwe jas	86
Kaarsen	90
Splinters	93
Jip is een cowboy	97

Huilen en lachen	101
Pauw	105
Een mol	108
Magneet	112
Naar de kapper	116
Sneeuwitje	120
Touw	123
De stoute wind	126
De zomer is dood	129
Wanten	132
Jip kan rijmen	135
Kerstboompje 1	139
Kerstboompje 2	143
Dag Jip! Dag Janneke!	147



De trein van Jip

Oom Jaap is er. En hij heeft iets meegebracht. Iets moois.

Voor Jip. ‘Kijk,’ zegt oom Jaap. ‘Een sein. Voor je trein. En een tunnel. Ook voor je trein.’

‘O,’ zegt Jip. En hij kijkt helemaal niet blij.

‘Vind je het niet fijn?’ vraagt oom Jaap.

‘Ja,’ zegt Jip. Maar hij kijkt nóg niet blij.

Moeder zegt: ‘Weet je, oom Jaap, de trein is kapot.’

‘Is de trein kapot?’

‘Ja,’ zegt moeder. ‘Jip is een heel slordig jongetje. Hij gooit met zijn speelgoed.’

‘Gooi jij met je speelgoed, Jip?’

Jip zwijgt. Hij krijgt een kleur.

‘En nu is de locomotief stuk,’ zegt moeder. ‘Laat hem eens aan oom Jaap zien, Jip.’

Jip haalt de locomotief. En oom Jaap kijkt er-naar.

‘Ja,’ zegt hij. ‘Die is kapot. Maar misschien kan ik hem maken. Geef maar eens een schroevendraaier. Een kleintje.’

Jip haalt de schroevendraaier.

En oom Jaap gaat aan het werk. Hij is heel lang bezig.

En dan zegt hij: ‘Ik geloof dat de trein nu wel weer rijden kan. Leg de rails maar neer.’

Jip legt al de rails netjes aan elkaar. En hij zoekt de wagens op.

Janneke komt binnen. ‘Is de trein weer heel?’ vraagt ze.

‘Laten we het hopen,’ zegt oom Jaap. ‘We zullen het proberen.’

En jawel, hoor. Daar rijdt de trein weer.

Hij stopt bij het sein. En als het sein op veilig staat dan mag de trein weer verder.

Jip lacht en gilt van plezier.

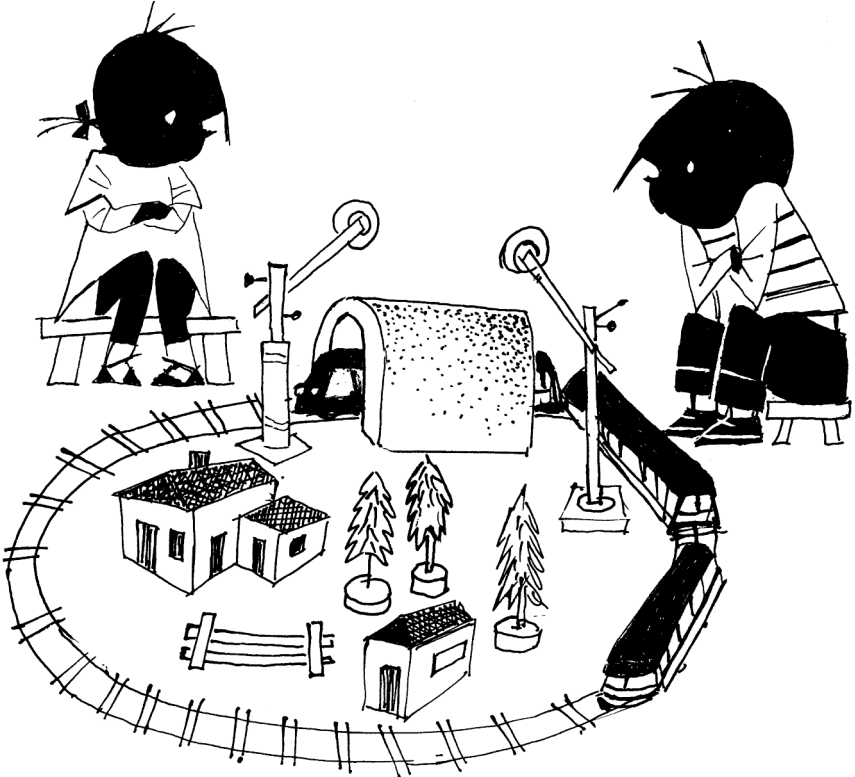
En Janneke zit heel stil te kijken. Die vindt het ook leuk.

Nu door de tunnel. Ja hoor, de hele lange trein rijdt door de tunnel.

Janneke mag conducteur zijn. En Jip is de chef.

‘Nee Siepie,’ zegt Jip tegen de poes. ‘Jij mag niet in de tunnel. Die is voor de trein. En niet voor poezen.’

Dan gaan ze eten. Oom Jaap blijft ook eten. En Janneke ook. Dat is gezellig. En ze eten frambozenvla toe.



En als ze klaar zijn, wil Jip direct weer met de trein gaan spelen. En o, o, de tunnel is er niet meer. Waar is de tunnel?

En dan zien ze Siepie. Ze loopt door de kamer. Met de tunnel op haar rug. Ze was er toch door gekropen. Maar de tunnel was op haar rug blijven hangen.

Wat een gek gezicht! Die malle Siep!



Roeiboot

Aan de andere kant van de wei is een vaart. En in de vaart is een roeibootje.

Jip en Janneke staan erbij te kijken. Er zit een man in de roeiboot. Het is de buurman.

‘Willen jullie even mee?’ vraagt hij.

‘Alstublieft,’ zeggen Jip en Janneke.

‘Kom dan maar,’ zegt de buurman.

En hij tilt Jip in de boot. En dan tilt hij Janneke in de boot. En ze mogen op een bankje zitten.

‘Daar gaat ie dan,’ zegt de buurman. En hij pakt de riemen. En hij roeit.

Daar gaan ze. Het is heel heerlijk. Het gaat hard.

Het water klotst om de boot. En ze varen langs riet. En langs bloemetjes.

Jip en Janneke genieten.

‘Daar leg ik aan,’ zegt de buurman. ‘En dan moeten jullie even wachten.’

Hij legt aan bij een boerderij. En hij gaat uit de



boot. En Jip en Janneke zitten nu samen in de boot. Alleen.

‘Zal ik eens roeien?’ vraagt Jip.

‘Nee, niet doen,’ zegt Janneke. ‘Dat mag niet. En dan vaart de boot weg. En dan vergaan we.’

‘Nee,’ zegt Jip. ‘Ik kan het best.’

Maar daar is de buurman weer. Hij zegt: ‘Zo, nu gaan we terug, jongens. Wil jij ook eens roeien, Jip?’

‘Ja,’ zegt Jip.

En hij mag op het bankje zitten naast de buurman. En hij krijgt twee grote riemen in zijn handjes.

Maar o jee, ze zijn zo zwaar. Ze zijn zo zwaar. Jip kan niet roeien. Hij is nog te klein.

‘Het gaat niet...’ zucht Jip.

‘Wacht maar tot je groot bent,’ zegt de buurman. ‘En laat mij nu maar weer.’

En dan roeien ze terug.

Het was een fijn tochtje.



Paasbrood

‘Ga je mee, Jip?’

‘Waar naartoe?’

‘Naar oma en opa,’ zegt Janneke. ‘Ik moet een stuk paasbrood brengen. Kijk maar.’

Janneke laat zien wat er in haar mandje zit. Brood met suiker en krenten en sukade.

‘Lekker,’ zegt Jip.

En daar gaan ze.

Mag Takkie ook mee? Ja, Takkie mag mee. Hij is heel blij. Hij blaft en rent vooruit. En dan weer terug.

‘Kijk daar!’ roept Jip. ‘Zand! En stenen!’

‘Ze gaan daar een huis bouwen,’ zegt Janneke.

Er ligt een hele hoge berg zand. Heel veel zand. En er liggen losse stenen. Een heleboel. En er liggen houten palen.

‘Eventjes kijken,’ zegt Jip. ‘Kom mee.’

Ze gaan de zandberg op. En ze zakken tot hun

knietjes in het zand. En dan gaat Jip met de stenen een muurtje bouwen.

‘Help eens,’ zegt hij. ‘Het is zo zwaar. Help eens gauw.’

Janneke zet haar mandje neer. En ze helpt met de stenen.

Ze maken een muurtje in het rond. En ze leggen er planken over. Nu is het een echt huisje.

‘Kom mee, we gaan erin,’ zegt Jip.

Daar zitten ze. Het is wel erg laag. En nauw. Maar het is toch een huisje. Takkie moet er ook in. Waar is Takkie? Jip roept: ‘Takkie! Takkie!’

Daar komt Tak aanhollen. Hij blaft en hijgt. Hij komt ook in het huisje. Maar hij vindt het er te klein. En hij draaft weer weg.

‘Jammer dat het niet regent, hè?’ zegt Jip. ‘Dan zaten we hier fijn droog.’

‘Ja, erg jammer dat het niet regent. Nu moeten we naar mijn oma,’ zegt Janneke. ‘Anders wordt het te laat.’

‘Ik wil ook nog een garage bouwen,’ zegt Jip.

‘Nee hoor, we moeten nu weg.’

Jip komt zuchtend uit het mooie huis.

‘Waar is het mandje,’ vraagt Janneke. ‘O kijk toch eens! O, Jip, kijk toch eens.’

Die stoute Tak heeft het mandje omgegooid.

Nu ligt het paasbrood in het zand. En het is helemaal vies. Het zit vol zand.

Janneke veegt het zand er af. Met haar schortje.



Maar er blijft nog zoveel aan zitten. En de suiker zie je niet meer. Ooooh!

‘Kom hier, stoute Tak!’ Maar Takkie rent alweer over de weg.

Treurig komen Jip en Janneke bij opa en oma.

‘Waarom huilen jullie?’ zegt opa. ‘Hebben jullie gevoetbald?’

‘Nee,’ zegt Jip. ‘We bouwden een huis van zand en stenen. En toen heeft Takkie het mandje omgegooid.’

‘Wat jammer,’ zegt oma. ‘Wat zal dat brood lekker geweest zijn, toen het nog niet vies was.’

‘Ja,’ zegt opa. ‘En we hadden net zo’n trek in paasbrood.’

Jip en Janneke huilen nog harder.

‘Maar ik zal de kantjes er afsnijden,’ zegt oma. ‘En hier en daar kan ik het nog wel schoon krijgen, hoor. Huil maar niet. Jullie krijgen ook een stuk.’

En even later krijgen ze ieder een stuk. Met een kop chocola.

En vanbinnen is het paasbrood nog heel lekker. En stoute Takkie krijgt niets. Niets!